

11^ο Φεστιβάλ
Ένας μήνας με τον Ιταλικό Κινηματογράφο

CINEMA.IT 2023 → Ο ΙΤΑΛΙΚΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ ΕΛΙΞΕΙΤΕΙ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

στην Λέρο, 8 Νοε 2023

Σιγά σιγά

ΠΑΡΑΓΩΓΟΣ: Briciola Prod, 2022, 84'

ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ: Nicola Prossatore

ΣΕΝΑΡΙΟ: Nicola Prossatore et al.

ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΕΣ: Dominique Donnarumma,
Antonio De Matteo, Antonia Truppo,
Giovanni Esposito, Lello Arena

επιμέλεια: enzob.

Περίληψη

Νάπολη, 1987: η σεζόν του πρωταθλήματος και μιας πόλης που ελπίζει στην λύτρωση. Οι κάτοικοι μιας προαστιακής πολυκατοικίας ζουν τους τελευταίους μήνες πριν να αφήσουν χώρο σε μια αερογέφυρα που θα παρασύρει για πάντα τον μικρό κόσμο τους.

Η Άννα είναι 13 ετών και βιάζεται να γίνει γυναίκα. Στο πληκτρολόγιο του πιάνου που υποτίθεται ότι θα μάθει να παίζει είναι τα μακιγιάζ που έκλεψε από την μητέρα της, η οποία εναποθέτει στην κόρη όλες τις προσδοκίες μιας ζωής που δεν έζησε ποτέ.

Η συνάντηση με τον Peppino, ένα αγόρι της ηλικίας της, και εκείνη με τον *Mariuolo* που έχει αποσταθεροποιήσει τη γειτονιά, θα την οδηγήσει στα σύνορα αυτού του μικρού κόσμου και θα κάνει το βήμα που χωρίζει την παιδική ηλικία από το μέλλον.

Trailer

Sinopsi

Napoli, 1987, la stagione del primo scudetto e di una città che spera nel riscatto. Gli abitanti di una palazzina di periferia vivono gli ultimi mesi prima di far spazio a una sopraelevata che spazzerà via per sempre quel loro piccolo mondo.

Anna ha 13 anni e tanta fretta di diventare donna. L'incontro con un ragazzo della sua età, e con un personaggio che ha destabilizzato il quartiere, la porterà ai confini di quel piccolo mondo e a compiere il passo che separa l'infanzia dal futuro.

Un film diretto, senza fronzoli. Opera prima di un giovane regista, nasconde una poetica fresca e ricca di significati, che riesce a coinvolgere nella sua luccicante atmosfera anni ottanta, dal gusto di neon colorati e fumogeni vaporosi, sia gli adulti che hanno amato quel periodo, che le nuove generazioni che lo hanno mitizzato. Citando Raf, che fa da colonna sonora alla pellicola: "Cosa resterà degli anni 80" raccontati da *Piano Piano*? Resteranno i sorrisi e le emozioni dei personaggi, resterà la semplicità dell'analogico e la complessità delle esperienze e dei rapporti nati in periferia. Resterà la fede, resterà un ricordo trasformato in fantasia da una felice cinepresa.